

מה בפרשה? ובהפטרה?

גיליון מס'
293

נדבת ידידי
היקרים
החפצים
בעילום שמם

ה' ימלא כל
משאלות ליבם
לטובה ולברכה,
בנחת
ובקלות!!!

'מה?
לילדים
בעמ'
6

קראו והכירו ב-7 דקות!

פרשת ראה

פרשה זו עוסקת בפירוט המצוות בהם יתחייבו בני ישראל לאחר כניסתם לארץ - זאת לאחר הקדמה על האפשרות שניתנה להם לבחור בין ברכה הבאה מקיום מצוות לבין קללה שתבוא אם לא יקיימו; ציווי לערוך את מעמד הר עיבל והר גריזים בו יכרות העם ברית עם ה' על קיום המצוות שיימנו בסמוך, כתנאי להישארותם בארץ; השמדת עבודה זרה מארץ ישראל; ריכוז עבודת ה' במקום אחד אותו יבחר בעתיד והעלאת הקורבנות והמעשרות לשם; הימנעות ממנהגי אבלות הנוהגים אצל הגויים; היתר אכילת בשר חולין ואיסור אכילת דם ואבר מן החי; אזהרות מפני נביא שקר, מסית ומדיח ועיר הנידחת; פירוט בעלי החיים המותרים ואסורים באכילה וסימני הכשרות שלהם; מצוות מעשר; שמיטת כספים ודיני עבד עברי; דיני בכור בהמה; שלוש רגלים ומצוות עלייה לרגל.

בפרשה זו חמישים וחמש מצוות

- **שמונה עשר מצוות עשה:** השמדת עבודה זרה, הבאת קורבנות ברגל הראשון, הקרבת כל הקורבנות בעזרה, פדיית קודשים בעלי מום, שחיטה, הבאת קורבנות מחו"ל למקדש, חקירת העדים היטב בבית הדין, הריגת אנשי עיר הנידחת ושריפתה, בדיקת סימני עוף, הפרשת מעשר שני ואכילתו בירושלים, הפרשת מעשר שני ושמיטת כספים, נגישת הנוכרי, נתינת צדקה לעני די מחסורו, הענקת מתנות לעבד עברי המשתחרר, שמחה ברגלים, הגעה למקדש ברגלים.
- **שלושים ושבע מצוות לא תעשה:** מחיקת השם, העלאת קודשים מחוץ לעזרה, אכילת מעשר שני של דגן או של תירוש או של יצהר מחוץ לירושלים, אכילת בכור תמים מחוץ לירושלים, אכילת קודשי קודשים מחוץ לעזרה, אכילת בשר עולה, אכילת קודשים קלים לפני זריקת הדם, אכילת ביכורים לפני הנחתם בעזרה, הפסקת תמיכה כספית בלויים, אבר מן החי, הוספה על מצוות התורה או גריעה מהן, שמיעה למתנבא בשם ע"ז, אהבת המסית, עזיבת השנאה למסית, הצלת המסית, לימוד זכות על המסית, הפסקת לימוד חובה על המסית, הסתת יהודי לעבוד ע"ז, בניית עיר הנידחת, הנאה בממון עיר הנידחת, נתינת חבורה באדם ועשיית מחלוקת, מריטת שער הראש בזמן אבלות, אכילת קודשים שנפסלו, אכילת שרץ העוף, אכילת נבלה, תביעת הלוואה שנשמטה, מניעת צדקה מעני, מניעת הלוואה לקראת שמיטה, שחרור עבד עברי ללא מתנות, עבודה בקודשים, גזיזת קודשים, אכילת חמץ בערב פסח אחרי חצות, הותרת חגיגה של ערב פסח ליום השלישי, הקרבת הפסח בבמת יחיד, עלייה לרגל בלא קורבן.

האפשרות לבחור בין ברכה הבאה מקיום מצוות לבין קללה שתבוא אם לא יקיימו וציווי לערוך את מעמד הר עיבל והר גריזים בו יכרות העם ברית עם ה' על קיום המצוות שיימנו בסמוך, כתנאי להישארותם בארץ

משה פונה לעם ישראל: "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה", ומציג בפניהם את האפשרות לזכות בברכת ה' באם יקיימו את רצונו, או חלילה קללה באם יבחרו שלא לקיים את מצוות ה' וילכו "אחרי אלוהים אחרים". משה מודיע לעם כי מייד עם כניסתם לארץ המובטחת,¹ יעמדו מברכים כנגד הר גריזים ויברכו את העם ולאחר מכן יהפכו פניהם לעבר הר עיבל ויקללו את העוברים על רצונו של מקום.

השמדת עבודה זרה מארץ ישראל וריכוז עבודת ה' במקום אחד אותו יבחר בעתיד והעלאת הקורבנות והמעשרות לשם

משה חוזר על חובת איבוד ע"ז ומקומות הפולחן שלהם עם הגיעם לארץ, אוסר הקטרה לה' שלא במקום המקדש ומזהיר מפני מחיקת שם ה' ושבירת אבן² מהמזבח או בית המקדש. למקדש יביאו בני ישראל את הקורבנות, מעשרות,³ ביכורי פירותיהם "ובכורות בקרכם". משה מסייג את דבריו ומלמד את העם כי בארבע עשרה שנה של כיבוש וחלוקת הארץ, מותרת הקרבת נדרים ונדבות בבמות.⁴ לאחר מכן, ינוח העם מאויביו, ובימי דוד יבנו בני ישראל בית מקדש בחלקו של בנימין,⁵ ושם בלבד יקריבו קורבנות.

בהמות קדשים שנפל בהם מום קבוע, ייפדו ויאכלו⁶ בכל מקום. "רק הדם⁷ לא תאכלו על הארץ תשפכו⁸ כמים".

משה מזהיר את העם מפני אכילת מעשרות, בכורות, נדרים, נדבות וביכורים מחוץ לירושלים "כי אם לפני ה' אלהיך תאכלנו... אתה ובנך ובתך... והלוי אשר בשעריך".⁹ חובת הדאגה המיוחדת למצבם הכלכלי של הלויים מעבר לעניי ישראל, הינה רק בגבולות הארץ.

היתר אכילת בשר חולין ואיסור אכילת דם ואבר מן החי

משה מודיעם כי בהגיעם לארץ ושיבתם במרחק מן המשכן, יותרו באכילת בשר חולין,¹⁰ ע"י שחיטה שהלכותיה נמסרו למשה בסיני. בשר זה לא צריך לאוכלו בטהרה "רק חזק¹¹ לבלתי אכול הדם".¹² כמו כן מזכיר להם משה את איסור אכילת אבר מן החי "למען ייטב¹³ לך ולבניך אחריו כי תעשה הטוב והישר בעיני ה'". בעוד חולין נשחטים בכל מקום, קורבנות נשחטים רק במקום המזבח ולאחר מכן קרבים ודםם נזרק על המזבח. משה מזהיר את העם שיקפיד ללמוד דברים אלו בכדי שלא יישכחו "למען ייטב לך".

הימנעות ממנהגי אבלות הנוהגים אצל הגויים; אזהרות מפני נביא שקר, מסית ומדיח ועיר הנידחת

משה חוזר ומזהירם שלא ילמדו מהתנהגות הגויים שהביאה להשמדתם¹⁴ ע"י ה', ואוסר כל צורה של ע"ז.¹⁵ הוא מזהיר גם מפעולות כאלו בעבודת ה' "כי כל תועבת ה' אשר שנא עשו לאלוהיהם כי גם את בנייהם ... שרפו באש לאלוהיהם".

¹ הספורנו (יא, ל) מבאר את טעם קיומו מייד עם כניסתם, כדי שיהיה ברור להם כי לא ניתן לחיות בארץ חיים בינוניים, אלא, או מבורכים כתוצאה מקיום מצוות או מקוללים כפועל יוצא של אי קיום המצוות.

² הכוונה היא למחיקה ושבירה ע"י מעשים רעים שיביאו לחורבן (רש"י יב, ד).

³ הן מעשרות בהמה, והן מעשר שני הנאכל בתוך חומות ירושלים.

⁴ כלומר מזבחות פרטיים בכל מקום ישוב.

⁵ רש"י שם, יד.

⁶ היתר הנאה מהבשר הוא לאחר שחיטה בלבד, אך אסור ליהנות מחלב וצמר הבהמות (רש"י שם, טו).

⁷ למרות שאין דין זריקת דם זה על המזבח, עדיין אסור לאוכלו (רש"י שם, טז).

⁸ (א) אין צריך לכסותו כדם חיה ועוף. (ב) מכשיר זרעים לקבל טומאה כשאר משקים בעת מגעם (רש"י שם, שם).

⁹ אם אין לך מספיק מעשר ראשון לתת לו, תן לו מעשר עני. ואם אין, תן לו מקורבנות שלמים שלך (רש"י שם, יח).

¹⁰ עד אז הותרו באכילת בשר קורבנות בלבד, ויכלו לעשות זאת היות והיה המשכן קרוב (רש"י שם, כ).

¹¹ בא ללמד אותנו שאם בדבר קל כאכילת דם צריך להזהירם, כל שכן שצריכים להתחזק בשמירת שאר המצוות (רש"י שם, כג בשם ר' שמעון בן עזאי).

¹² הן דם שחיטה "שהנפש תלויה בו", הן הדם הממשיך לטפוף לאחר מכן, והן דם האברים שיוצא ממקומו (רש"י שם, כג-כה).

¹³ כל שכן הפורש מעבירות שרוצה לעשות, ולא מואס בהם כאכילת דם (רש"י שם, כה).

¹⁴ רש"י שם, ל.

¹⁵ כגון זריקת אבן לע"ז בשם מרקוליס - שזו הייתה דרך העבודה. אך: הקטרה, הקרבה, ניסוך והשתחויה אסורים וחייב למרות שאין זו דרך אותה ע"ז (רש"י שם, שם).

משה חוזר ומזהיר את העם מפני תוספת או הפחתה של מה שצו, מזהיר מפני נביא שקר המגיע עם אותות ואומר לשונות מה שצו, ומסביר את יכולת עשיית המופתים ע"י נביא השקר, בהיותו ניסיון מאת ה' **"לדעת הישכם אוהבים את ה' אלוהיכם"**. משה מורה להם לשמור את התורה, להקשיב לדברי הנביאים, לעבוד את ה' בבית המקדש ולהידבק בדרכי הבורא. את נביאי השקר מצווה העם להרוג. אם ישכנע אותך אחד מקרוביך לעבוד ע"ז, מורה משה: **"לא תאבה¹⁶ לו ולא תשמע אליו¹⁷ ולא תחוס¹⁸ עיניך עליו ולא תחמול¹⁹ ולא תכסה עליו²⁰"**, אלא תהיה הראשון להורגו בסקילה **"וכל העם ישמעו ויראון ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך"**. משה מורה כי אם תשמעו על אנשים²¹ באחת מערי הארץ²² המשכנעים את בני עירם²³ לעבוד ע"ז **"ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך"**, תהרגום בחרב או במיתה אחרת ואת שלל העיר תשרפו **"והייתה תל עולם לא תבנה עוד"**. משה מזהיר לבל ייקחו לעצמם מרכוש העיר **"למען ישוב ה' מחרון אפר"**.

משה מעצים בעיני העם את חשיבותם והיותם **"בנים לה' אלהיכם"**, ועל כן אל להם לנהוג במנהגי אבילות של גויי הארץ, אחר שהם קדושים מעצם היותם זרע אבות קדושים, וכן בחירת ה' בהם לעמו.

פירוט בעלי החיים המותרים ואסורים באכילה וסימני הכשרות שלהם

משה מורה לעם **"לא תאכל כל תועבה"**, ומפרט את הבהמות המותרות באכילה: פרים, כבשים ועיזים; ואת החיות: **"איל צבי ויחמור ואקו ודישון ותאו וזמר"**. הוא נותן סימני טהרה: הפרסת פרסה, שסיעת שסע והעלאת גרה, ומדגיש בפניהם כי בעל חיים שיש בו רק אחד מן הסימנים, אסור באכילה (ופורט בפניהם את העונים להגדרה זו). בעלי חיים טמאים מטמאים בנבלתם לעניין עליה לרגל.²⁴ משוכני המים מותרים באכילה כל שיש לו סנפיר וקשקשת. ציפורים ברובם מותרים באכילה ומשה מפרט רשימת האסורים.²⁵ כל שרץ העוף²⁶ אסור באכילה ומטמא במגע. **"כל עוף טהור תאכל"**.²⁷ נבלת²⁸ בעל חי טהור, אסורה באכילה ותינתן לגר תושב,²⁹ או תימכר לגוי. משה מסיים פרשייה זו בפסוק המוזכר פעמיים נוספות^{30 31} בתורה: **"לא תבשל גדי בחלב אימו"**.

מצוות מעשר; שמיטת כספים ודיני עבד עברי

"עשר תעשר³² את כל תבואת זרעך שנה בשנה"³³. את המעשר שני³⁴ מצווים לאכול בירושלים. הרחוקים ממנה יפדו את היבול בכסף ובהגיעם לירושלים יקנו בו אוכל **"ואכלת לפני ה' אלהיך ושמחת אתה וביתך"**. **"והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו³⁵ כי אין לו חלק ונחלה עימך"**.³⁶ מי שהשהה את מעשרותיו בשנים א' וב', יפקירם בשנה ג', הלוי ייטול מעשר ראשון השייך לו, והעני את מעשר העני. **"מקץ שבע שנים תעשה שמיטה"** ואז יימחקו חובות **"אחיק"**. הפסוק מבטיח כי בשמירת רצון ה' לא יהיו אביונים בעם ולא יצטרכו להלוות, מלבד לגויים. **"כי יהיה בך אביון"** אל תצטער בבואך

¹⁶ כלומר אינו בכלל חיוב **"ואהבת לרעך כמוך"**.

¹⁷ אינו בכלל **"עוזב תעזוב עימך"** (סיוע לחלש).

¹⁸ אינו בכלל **"אל תעמוד על דם רעך"** (איסור הימנעות מסיוע לאדם המסתכן).

¹⁹ אל תתאמץ לחפש לו זכות.

²⁰ אם בידך להעיד עדות שתפליל אותו, אינך יכול להימנע מכך **(רש"י יג, ט)**.

²¹ ולא נשים **(רש"י שם, יד)**.

²² מלבד ירושלים שלא חולקה לשבטים אלא כולם יכולים לגור בה **(שפתי חכמים שם, יג)**.

²³ אך לא עיר אחרת **(רש"י שם, יד)**.

²⁴ **רש"י יד, ח**.

²⁵ ראה, עורב, בת יענה, תחמס, שחף, נץ, כוס, ינשוף, תנשמת, קאת, רחמה, שלך, חסידה, אנפה, דוכיפת ועטלף.

²⁶ כגון זבובים וכו'. מלבד חלק ממיני החגבים.

²⁷ וממילא האוכל עוף טמא עובר גם בעשה, מלבד **'לא תעשה'** שאמר קודם **(רש"י שם, כ)**.

²⁸ כלומר שמת ללא שחיטה כהלכה.

²⁹ גוי שהתחייב לקיים שבע מצוות בני נח, ובזמן שנוהגת מצוות יובל (בבלי ערכין, כט). רשאי לגור בארץ ישראל וזכאי לזכויות רבות כגון לקט שכחה ועוד.

³⁰ ללמדך כי יש איסור אכילה, איסור בישול ואיסור הנאה **(שפתי חכמים שם, כא)**.

³¹ **רש"י שם, שם** (שם) מבאר כי ריבוי פעמים בא למעט: חיה, עוף ובהמה טמאה שבהם לא נוהג איסור בשר וחלב מן התורה.

³² **שפתי חכמים** (שם, כב) מבאר סמיכות פרשיית מעשרות **"לא תבשל"**. שהקב"ה אומר אל תגרמו לי לכלות **'גדיים'** כלומר גרעיני תבואה בעודם בשיבולים

– **'מעיי אימם'**. הוי אומר, אם לא תקפידו על מעשרות, אשרוף אותם לפני הבשלה.

³³ ולא לעשר של שנה זו על שנה אחרת **(רש"י שם, שם)**.

³⁴ 10% המופרשים מן היבול לאחר הפרשת תרומה גדולה (תרומה כל שהיא ההולכת לכהן) ומעשר ראשון (10% ההולכים ללוי), בשנים א, ב, ד וה' של שמיטה.

³⁵ כלומר תקפידו על מתן מעשר ראשון.

³⁶ אך במתנות עניים אין צורך בהפרשת מעשרות.

ליתן לו צדקה "ולא תקפוץ את ירך מאחיך האביון".³⁷ הפסוק מזהיר שלא תמנע מהלוואה לעני קורב לשנת השמיטה, כי עשיית חסד היא מקור הברכה מאת ה'.

אם יימכר עבד עברי בגנותו, יצא לחופשי בשביעית. ביציאתו, מחויב האדון להעניק לו מכל מה שבידו וכפי שעשה ה' בהוציא את העם מבית עבדים. באם יסרב העבד לצאת,³⁸ ירצע האדון את אוזנו במרצע בפתח הבית. "לא יקשה בעינך בשלחך אותו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר"³⁹ עבדך שש שנים וברכך ה' אלהיך בכל אשר תעשה".

דיני בכור בהמה

בכור בקר וצאן הינו קודש לה' ואסור בהנאה. הכהן האוכלו מצווה לעשות זאת בירושלים במשך שתי ימים ולילה. אם ימצא בעל מום קבוע לא יוקרב לה' ויאכל מחוץ לעיר.

שלוש רגלים ומצוות עלייה לרגל

עם ישראל מצווה על חג הפסח "שמור את חודש האביב"⁴⁰ ועשית פסח לה' אלהיך שהוציאך ממצרים. קרבן הפסח יבוא מכבשים או עיזים, ואליו יצטרף קרבן חגיגה מן הבקר.⁴¹ במשך שבעה ימים אסורים באכילת חמץ והימצאות שאור בביתם. העם מצווה באכילת מצות⁴² - לחם עוני, במשך החג. את קרבן הפסח מזהירים שלא להותיר עד הבוקר. שחיטת הפסח מותרת במקדש בלבד ביום יד' ניסן לאחר שש שעות, ונאכל בלילה עד הבוקר.

מאז קציר העומר ביום ט"ז ניסן, מצווה העם לספור 49 יום ובסופם יחגגו את חג השבועות "מסת נדבת ירך אשר תתן",⁴³ "ושמחת לפני ה' אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי... והגר והיתום והאלמנה",⁴⁴ "וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים".⁴⁵ בני ישראל מצווים על חג הסוכות אותו יחגגו "באספך מגרנך ומיקבך". גם כאן מצווים על שמחה הכוללת את הנ"ל לאורך שבעה ימים.

בכל שלושת הרגלים מצווה העם להיראות בפני ה' ולהביא קורבנות בהתאם ליכולת הכלכלית של האדם.

מסר מהפרשה

אחת מן המצוות הרבות המובאות בפרשתנו עוסקת בחיוב האדון להעניק מתנות לעבדו העברי המשתחרר. עבד נתפס לרוב כאדם השייך לי ונועד למלא את צרכי בהתאם לבקשתו, ופעמים רבות לא מושקעת מחשבה על צרכיו הפרטיים. התורה מלמדת אותנו להסתכל על העבד כעל אדם בעל צרכים וזכויות, ועל חובת האדון - כאדם ששפר עליו מזלו ונמצא במצב כלכלי טוב - להשפיע מן השפע שיש לו לעבדו המשתחרר, ולהקל עליו את החזרה לחיים עצמאיים.

ניתן ללמוד מכך על חובתנו להכיר טובה ולסייע לאנשים הסובבים אותנו המעניקים לנו שירותים נצרכים, ואשר לרוב אינם זוכים לקבל מאיתנו תשומת לב, ולעיתים אף זוכים לזלזול. הענקת מתנה, הצעת כוס מים קרים ביום חם, ומילה טובה במהלך יום עבודתו של מי שפשוט עושה לנו טוב, יכולות לעיתים לשנות לחלוטין את שגרת יומו ולהעניק לו תקווה לחיים טובים יותר.

³⁷ אך אם לא תיתן, תגרום לכך שתהיה אחיו של אביון - כלומר אביון בעצמך (רש"י טו, ז).

³⁸ אך לא עושים כן לאמה עבריה.

³⁹ כלומר עובד אותך יום ולילה. שכן האדון משיאו על כורחו לשפחה כנענית, והוולדות שייכות לאדון (רש"י שם, יח).

⁴⁰ באמצעות עיבור השנה והוספת חודש אדר נוסף, כך שפסח יצא באביב.

⁴¹ שכן הפסח אמור להיאכל על השובע, ולפעמים רבים מנויים על קרבן הפסח וכל אחד יקבל רק חתיכה קטנה ממנו (רש"י טז, ב).

⁴² יש דעות שחייבו רק ביום הראשון (רש"י שם, ח).

⁴³ כלומר הבאת קורבנות בהתאם למצב הכלכלי של כל אחד.

⁴⁴ ה' מבטיח כי אם נדאג לארבע שלו, הוא ישמח את הארבע שלנו (רש"י שם, יא).

⁴⁵ וה' פדאך למען תעשה מצוותיו (רש"י שם, יב).

הפטרת ראה - עניה סוערה

הפטרה זו⁴⁶ עוסקת בבניין ירושלים באבנים יקרות, ובשלושה שתהיה בתוכה לעתיד; ביטול עצת האויבים הקמים על ישראל; הטובה המובטחת לשומעים בקול ה' ועוסקים בתורתו.

הנביא פונה לירושלים אשר סערה עד כה בסערת הגלות⁴⁷ ללא מי שינחמה,⁴⁸ ומבטיח בשם ה' כי יבנה אותה מחדש באבנים יקרות סוגים שונים, "וכל בניין" יהיו תלמידי הקב"ה⁴⁹ "ורב שלום בנין".

גמר בניית ירושלים מאבנים יקרות, יהיה בעבור הצדקה, אשר בזכותה תנצלי מפני אויב שרוצה לעשוק את ממונך ומאויב הרוצה להורגך.⁵⁰ מכאן ואילך, כל גוי שביקש בעבר להילחם או להתגרות בך "עליך יפול" ויסור למשמעתך.⁵¹

הרי אני ה' בורא הכל - אני זה שגירתי בך בעבר את האויבים, "ואנוכי בראתי משחית" לפגוע באויב כאשר הגיע הזמן. כל ניסיון של האויב לייצר נשק על מנת לפגוע בך ולדבר כנגדך במשפט ייכשל, ואת "תרשיעי" אותו.⁵² ברכה זו מובטחת ל"עבדי ה'" בעבור הצדקה שעשו עימו.⁵³

הנביא מכריז ואומר, אוי להם לבריות מעלבונה של תורה⁵⁴ - העומדת ללא דורש - לכו לתורה שנמשלה למים וניתנת להשגה בחינם. מדוע תרבו לשלם כסף על מנת ללמוד חוכמות חיצוניות שלא יסייעו לכם⁵⁵ "שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם".

"הטו אזנכם" לשמוע וללמוד תורת⁵⁶ ובזכות כך תקומו לתחייה בימות המשיח.⁵⁷ אז אכרות לכם "ברית עולם", כמו החסד שהבטחתי לדוד שלא תיפסק מלוכה מזרעו⁵⁸ - הרי נתתי את דוד והמשך מלכות זרעו כהוכחה מול גויי הארץ לקיום הבטחות ה', והמשיח שיבוא מזרעו יצווה לגויים מה לעשות.⁵⁹

אם אכן תשמעו לדבר ה',⁶⁰ תזכו שיבואו גויים אשר "לא ידעון" לעבוד אותך "למען" ה' השוכן בקרבך⁶¹ "ולקדוש ישראל כי פארך".

הספרדים מוסיפים וקוראים פסוק ראשון ופסוק אחרון בהפטרת 'מחר חודש':

פניית יהונתן אל דוד באמירה כי "מחר חודש", והיעדרותו משולחן המלך תעורר תשומת לב, ודברי יהונתן לדוד "לך לשלום" ותזכור כי נשבענו שה' יהיה לעד ביננו ובין זרענו.

מה הקשר בין ההפטרה לפרשה?

הפטרה זו ממשיכה את סדרת הפטרות הנחמה המלוות אותנו בתקופה שבין תשעה באב לראש השנה, ומדברת על הטוב והשלווה שיזכו עם ישראל לעתיד לבוא כשכר על שבחרו נכון וקיימו את מצוות ה'.

נושא זה מופיע גם בפרשת השבוע, העוסקת בפירוט המצוות בהם יתחייבו בני ישראל לאחר כניסתם לארץ, ומורה לנו כי אם נבחר בטוב על פני הרע ונקשיב בקול ה' - נזכה לברכות ה'.

⁴⁶ ישעיהו נד, יא - נה; הספרדים מוסיפים פסוק ראשון ופסוק אחרון מהפטרת "מחר חודש" (שמואל א' כ, יח, מב)

⁴⁷ ר"ק נד, יא

⁴⁸ מצודות דוד שם, שם

⁴⁹ מצודות ציון שם, יג

⁵⁰ מלבי"ם שם, יד

⁵¹ מצודות דוד שם, טו

⁵² מצודות דוד שם, יז

⁵³ מלבי"ם שם, שם

⁵⁴ מהר"י קרא נה, א

⁵⁵ מצודות דוד שם, ב

⁵⁶ מצודות דוד שם, ג

⁵⁷ מצודות דוד שם, שם

⁵⁸ מצודות דוד שם, שם

⁵⁹ מצודות דוד שם, ד

⁶⁰ רש"י שם, ה

⁶¹ מצודות דוד, שם, שם

מה? לילדים

חידות לפרשת ראה

1. כיצד מכונה בפרשתנו העיר שכם? (יא, ל)
2. כיצד היו בטוחים בני ישראל שיירשו את הארץ? (יא, לא)
3. מה ומתי הותר להקריב בבמות? - מעין מזבח - שלא במקום המקדש (יב, ח+יא)
4. האם מגוון הבהמות והחיות טמאות גדול או קטן מהטהורות? (יד, ד)
5. על אלו איסורים עוברים באכילת בעל חי טמא? (יד, כ)
6. היכן מוזכרת מצווה לשדך אישה? (טו, ח)
7. מה הקשר בין יציאת מצרים לעבד עברי? (טו, טו)

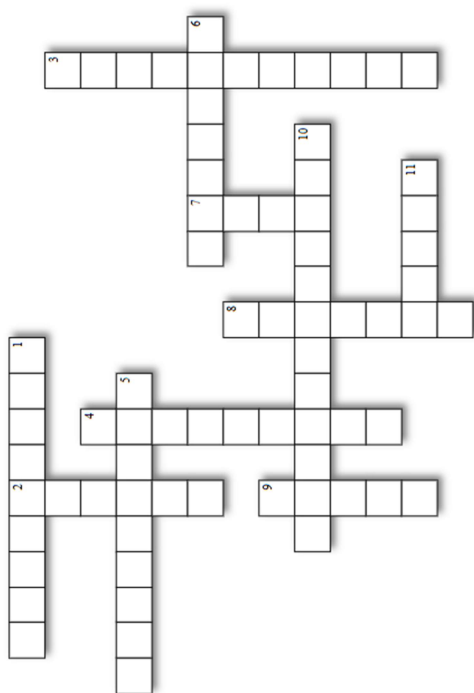
בכל שבוע יוגרלו 20 שם בין המשתתפים בחידון:

- הקראת 4 חידות בשולחן שבת וקיום שיח משותף אנ
- מענה על 2 חידות בשולחן שבת ללא עזרה (אם ילד אחד מקריא, והאחים עונים, כולם זכאים להשתתף בהגרלה)

בכל שבוע תתקיים הגרלה נוספת על 40 שם בין הפותרים את התשבץ.

תשובות יש לשלוח עד מוצ"ש ב' באלול בשעה 23:00 לכתובת yaakovkatz1989@gmail.com וא

אישור הורים בטלפון 0527145013

- מאריך**
1. מה מצווה התורה לעשות לקרוב משפחה שנסתת אותנו לעבודה זרה
 2. מה יעשו עם אנשי עיר שכולם עובדים עבודה זרה
 3. מאיה מנגי אבילות מזהרה אותנו התורה
 4. הברכה נמנה על
 5. איזה איסור יש בזמן שחרור עבד עברי
 6. איזה חייב יש ביום השבעות
- מאריך**
1. מה יעשו עם אנשי עיר שכולם עובדים עבודה זרה
 2. מה יעשו עם אנשי עיר שכולם עובדים עבודה זרה
 3. מאיה מנגי אבילות מזהרה אותנו התורה
 4. הברכה נמנה על
 5. איזה איסור יש בזמן שחרור עבד עברי
 6. איזה חייב יש ביום השבעות
 7. מה יעשו עם אנשי עיר שכולם עובדים עבודה זרה
 8. מה יעשו עם אנשי עיר שכולם עובדים עבודה זרה
 9. איזה חייב יש ביום השבעות

צאת שבת	כניסת שבת	
20:09	18:51	ירושלים ד' 40
20:11	19:13	תל-אביב
20:12	19:13	חיפה
20:09	19:12	באר שבע
20:10	18:52	בית שמש ד' 40
20:12	19:14	עזה
20:13	19:13	לבנון
20:08	19:10	סוריה

שמות הזוכים בהגרלות פרשת ואתחנן (291) יפורסמו בשבוע הבא